

efterladt sig Datter, foretrakkes hun for Kongens Brødre og de øvrige fiernere Agnater. Har Kongen ikke efterladt sig Descendenter, foretrakkes efter samme Regel Datter af Kongens afdøde ældre Broder for Kongens yngre Brødre og disses Søner, saaledes som ved det sidste Thronskifte den afdøde Hertug af Kents Datter Victoria gif foran sine tre Fæderbrødre og deres Søner. — Samme Arvesølfesystem, som i Engelland, har fra gammel Tid været lovbekemt i Spanien, indtil det ifølge Kong Philip V.s Arvesølfelov af 1713 blev afløst af den agnatist-cognatistiske Arvesølfølge; men i den nyere Tid er den gamle Arvesølfølgeorden restitueret (Forfatn. 1812 Art. 174 ff; pragmatisk Sanction 29de Mars 1830, Forfatn. 1837 Art. 51). Endelig har ogsaa et lignende Arvesølfesystem fra gammel Tid været gjældende i Portugal og er stadfæstet i de nyere Forfatninger (Forfatn. 1822 Art. 133; Forfatn. 1826 Art. 87).

Det kan vistnok være Tilfældet, at særegne historiske Forhold og tilfældige Omstændigheder flere Steder have bestemt Valget af Arvesølfølgen; men af en Sammenligning imellem de nu bestaaende Arvesølfelove og de ældre Tidens, vil det dog uidentvilt, i Almindelighed taget, fremgaae som Resultat, at i de ældre mere raare Tider, da næsten Alt kom an paa Fyrstens Personlighed, havde den rent agnatistiske Arvesølfølge Overhaand, hvorimod under de nyere Tidens Forhold politiske Erfaringer have gjort Folkene tilbøjelige til at give den agnatist-cognatistiske Arvesølfølge Fortrinet. Man har fundet det rigtigst ved den subsidære cognatistiske Succession at bevare Thronen saalænge som det var muligt for det nedarvede Fyrstehuus, og derved tillige sikke Landet en uafbrudt Thronfølge. En Thronvacance, der skal udfyldes ved Valg, medfører nemlig let Mellemregjering, indre Partikampe og Rystelser og fremmede Magters Indblanding, hvilke Undermaae ansees for meget farligere og skadeligere end de Ulemper, som den subsidære cognatistiske Arvesølfølge stundom muligen kan medføre, navnlig den, at Thronen maaskee kan tilfalde en Prinds eller Prindsesse, der er født og opdraget i et fremmed Land. Muligheden heraf er desuden, som Følge af at Cognaternes

Nærhed til Thronfølgen bestemmes efter deres Forhold til den sidste Konge, kun fiern, og det samme kan, saaledes som Historien bevidner, ligesaa let indtræde ved et af Udlandet paa virket Valg.

Tages dernæst Hensyn til vort Lands særegne Forhold, da ere de uidentvilt netop af den Bessaffenhed, at de i høieste Grad maae opfordre til at sørge for at bevare det fornødne Sammenhold ved en saa vidt gjørligt uafbrudt vedvarende Thronfølge, og søge at undgaae de med en Thronledighed forbundne Farer. En mægtigere og derhos compact, eensartet Stat behøver maaskee ikke saameget at frygte for at udsætte sig for disse Farer; men den danske Stat er ikke blot geographisk mindre vel sammenhængende, men den bestaaer af Bestanddele, som have forskjellig Nationalitet, forskjellig Forfatning og særegne Folkerepresentationer, og som tildeels have vilst de stærkeste Tendenser til Udfondring og Traffikelse. Hvor høist farlig under disse Omstændigheder en Foranstaltning kunde blive, der muliggjorde Indtrædelse af en fuldkommen Arveløshed for den langt overvæltende Deel af dette Monarchi, er af sig selv indlysende, og vi behøve saameget mindre at paaberaabe os Erfaringer enten fra fremmede Landes Historie eller fra vort eget Lands ældre Historie, som det endnu er i ganske frisk Minde, hvilke Rystelser og Ulykker endog en blot Tvivl med Hensyn til Arveretten til Monarchiets forskjellige Bestanddele, i Forening med de ovennævnte Tendenser, har formaaet at fremkalde i den nyeste Tid.

Arveretten efter den danske Kongelov gjælder nu ikke blot for det egentlige Kongerige med de nordlige Bilande og Colonierne og for Hertugdømmet Slesvig, ifølge de i det forrige Aarhundrede udstedte høitidelige Acter og afsluttede Tractater, men ogsaa for alle de andre Besiddelser, som Danmarks Konger have erhvervet med særlig Eiendomsret, nemlig Hertugdømmet Lauenborg og i Hertugdømmet Holsteen de forrige Schaueborgske Allodialbesiddelser og det Blønske District, samt endelig de Jordringer og Adkomster, som maatte tilkomme Danmarks Kongehuus med Hensyn til det forrige Lehnshertugdømme Holsteen. I dette Omfang har Arveretten efter Kongeloven